

Samen kerst vieren...

Een amusant kerstspel, dat het publiek rond deze dagen een goed gevoel geeft

door

PETER VAN DEN BIJLLAARDT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SAMEN KERST VIEREN...** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER VAN DEN BIJLLAARDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2016 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

JOHN: 58 Jaar. Een opgewekte man die wat tegenslagen achter de rug heeft, maar zich daar op een positieve manier heeft weten uit te werken. Hij houdt van eerlijk zijn tegen elkaar en heeft een veelzijdig gevoel voor humor.

HILDE: 52 jaar. Een zelfbewuste intelligente zakenvrouw, die precies weet wat ze wil. Ze heeft een groot invoelend vermogen en een goed gevoel voor humor.

NICO: 60 Jaar. De vriend van John. Een wat norse mopperaar. Maar wel een die zijn hart op de goeie plek heeft zitten. Hij heeft wel bijzonder weinig gevoel voor humor.

DECOR:

Een eenvoudige, maar knus ingerichte huiskamer.

In de hoek van de rechterwand is de deur die naar de hal gaat. Men kan in de linkerwand een venster aanbrengen. Leuk als decoratie, met open gordijnen en zo... En men kan er (nu het toch kerst is...) sneeuw op spuiten en rood lint aanbrengen...

Een beetje schuin en links uit het midden staat een versleten bank, met links en rechts 2 fauteuils, die niet bij elkaar passen. Ertussenin staat een ouderwetse salontafel, waarop een dienblad staat met een ouderwetse thermoskan, waarin koffie zit. En een koektrommel met koekjes. Voor het dienblad staat Johns beker.

Tegen de achterwand staat een oud dressoir. Met daarop een klein kunst-kerstboompje met hééééle ouderwets (gekleurde...?) lampjes, die aangesloten zijn.

< Ik zou geen knipperlicht-lampjes nemen, want daar wordt niet alleen de groep spelers gek van, maar ook het publiek... Peter. vd B. >

Ook op het dressoir staat een ouderwetse pick-up. De klep staat open en er ligt een LP op. In een open kastje daaronder staat een flinke rij LP 's. De hoes van de plaat die erop ligt staat aan het eind. Naast het boompje staat een ouderwetse vaste telefoon. Met daar weer naast een fruitschaal met één appel en 2 gebroken kerstballen.

Achter de bank staat een schemerlamp uit de jaren 50. ook deze is aangesloten.

In de hoek links staat een vishengel met molen met een viskoffertje er vlak naast.

Verder ziet de kamer er rommelig uit. kranten en tijdschriften liggen op en onder de salontafel en tegen de rechterwand, vlak bij de deur staan 3 stapels gebonden boeken. op een tafeltje staat de enige plant die de kamer rijk is. en heeft men een toneel met wanden, dan hangen daar enkele olieverfschilderijen.

De **KLEDING** wordt tussen de tekst door beschreven.

Uit de ouderwetse pick-up klinkt jazzmuziek.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

LICHT IN DE ZAAL UIT

DOEK

SCENE 1

JOHN: *(ligt languit op de bank. Hij heeft over een oog een verband, dat met pleisters op zijn gezicht is geplakt. Paar kussentjes onder zijn hoofd. Hij is gekleed in een slordig zitten joggingpak en dikke sokken. Ouderwetse wintersloffen staan naast de bank. Hij leest de krant en eet tegelijk van een koekje. Deurbel. Hij blijft rustig doorlezen. Meteen daarna gaat de bel 3 maal vlak na elkaar. Hij legt de krant op zijn buik en houdt zijn hoofd schuin)* Gaat de bel nou? *(deurbel 5 x)* Wie kan dat nou zijn? Ja, ja, ik kom er aan *(is tegelijk met deze woorden opgestaan, loopt naar de pick-up en zet het volume wat zachter. Dan loopt hij de hal in)*

NICO: *(op. gekleed in een spijkerbroek en trui. Dikke winterjas, of jack. Hij kijkt geïrriteerd naar de pick-up)* Ja normaal dat jij je deurbel niet hoort. Wat 'n lawaai hier. *(Hij zet het geluid van de pick-up helemaal uit)* Meneer laat mij uren in de kou staan, omdat hij zo nodig zijn dierbare jazz wil beluisteren.

JOHN: *(is vlak achter nico opgekomen)* Ja, wie verwacht er nou nog bezoek?

NICO: *(kijkt op zijn horloge)* Het is pas kwart over acht hoor. *(ziet nu pas het verband op zijn oog. En wil eraan zitten)*

JOHN: *(deinst achteruit)* Zeg, doe me 'n plezier.

NICO: *(trekt zijn jas uit en geeft die aan John)* Maar wat is er dan met je gebeurd?

JOHN: Ga zitten, dan vertel ik 't je. In de kan zit koffie. O, je hebt geen beker. Ogenblikje. Neem alvast een koekje. *(af)*

NICO: *(gaat in een fauteuil zitten en pakt twee koekjes uit de trommel. Steekt er een in zijn mond en legt de ander op tafel. Met het deksel ernaast)*

JOHN: *(op met een beker in zijn hand. Hij gaat op de bank zitten en schenkt koffie in. Ook voor zichzelf)* Je weet toch dat ik als kerstman bij Jumbo werk.

NICO: *(grinnikend)* Ja, dat weet ik, ja. Sta je met 'n raar kostuum aan en 'n grote bel in je hand een hele hoop lawaai te maken. Ik heb je gezien.

JOHN: Ja, ik heb nu eenmaal een nieuwe koelkast nodig. Ik heb geen leggende gelden. En óók geen zus waar ik bij in mag wonen en die ook nog iedere avond voor me kookt. Hier je koffie. O, de koekjes

heb je al gevonden zie ik. Nooit een koektrommel open laten staan.
(*deksel erop*) Of je moet gek zijn op ouwe taaie rotzooi.

NICO: Wat is er nou met je oog aan de hand?

JOHN: Heb ik een vuist op gehad.

NICO: Wát?

JOHN: Een dreun op m'n oog. Gisteren bij die supermarkt. Zo'n stuk schorem van 'n junkie probeerde een vrouw haar handtas af te pakken.

NICO: (*grinnikend*) O, ik begrijp 't al. Daar ben jij tussen gesprongen. Die vrouw behield haar tas en jouw oog zit nou dicht.

JOHN: Ja, ik sprong ertussen. En nee, die vrouw gaf haar tas vrijwillig af... Dat stuk verdriet wilde me een nieuwe klap geven en toen riep ze: "Hier heb je mijn tas!"

NICO: Wát?

JOHN: Ja, om hem op te laten houden mij te slaan smeed ze hem haar tas toe.

NICO: Echt waar?

JOHN: Ja, ik zit hier geen verhaaltjes te vertellen. Ze is ook nog in de ambulance met me mee naar het ziekenhuis gereden. (*grijnst*) Ze dacht dat ik een hersenschudding had en is daarom in dat ziekenhuis op me blijven wachten, tot ze dit verband op mijn oog hadden geplakt. Raar kijken hoor. Met één oog.

NICO: Waarom?

JOHN: Nou, je ziet de wereld ineens heel anders.

NICO: Nee, ik bedoel, waarom geeft dat mens haar tas af.

JOHN: Ja, dat vertel ik je net. Omdat ze bezorgd om me was. En dat is nog niet alles. Ze stond er ook nog op een koelkast voor me te kopen.

NICO: Hè? Waarom?

JOHN: Omdat de mijne kapot is. Dat heb ik haar in die ambulance verteld.

NICO: (*ongeloof*) En nou krijg je van dat mens een nieuwe?

JOHN: Ja, zo gauw ze hoorde, waarom ik dat idiote baantje had aangenomen voelde ze zich schuldig. Ze begreep dat ik met dit oog niet de laatste dagen als kerstman kon werken. En toen ik haar vertelde dat ik per uur werd betaald. En dus nu niets meer verdiende stond ze erop dat zij die koelkast betaalde.

NICO: Goh hé. Heeft dat mens soms geld teveel? Is vast en zeker rijk. (*drinkt van zijn koffie, pakt een koekje uit de trommel, steekt die in één keer in zijn mond en legt de deksel er weer naast. Praat met volle mond*) Jij neemt dat ding toch zeker wel aan hè?

JOHN: Ik weet het niet hoor. Alles wat ik gedaan heb is die knaap beetpakken, zodat hij haar handtas niet kon afpakken.

NICO: Ja en toen heb je 'n dreun op je oog gehad. Is toch wel het minste wat dat wijf mag doen? Je gewoon een nieuwe ijskast geven. Gewoon aanpakken zou ik zeggen.

JOHN: *(doet de deksel weer op de trommel)* Ja, ergens heb je wel gelijk. Ik heb al een heleboel verse spullen weg moeten gooien. Maar waarom kwam je nou eigenlijk langs? Zeker om me weer iets te vragen.

NICO: *(beetje verontwaardigd)* Wat moet ik jou nou vragen? Alles is stuk bij jou. Ik kom gewoon op ziekenbezoek.

JOHN: *(verachtelijk)* Op ziekenbezoek. Tien minuten geleden wist je nog niets van mijn oog. Je zal wel weer wat nodig hebben.

NICO: *(beetje nijdig)* Nee, ik heb niks nodig. Ik kom je alleen vertellen dat mijn zus vroeg of je zin had eerste kerstdag bij ons te komen eten.

JOHN: O...

NICO: Nou lekker enthousiast.

JOHN: Ik weet het niet hoor.

NICO: Je hebt toch niks met de kerstdagen.

JOHN: Nee, dat niet, maar...

NICO: *(beetje zeurderig)* Je gaat toch geen nee zeggen hè? Daar kan ik bij mijn zus niet mee aankomen hoor.

JOHN: Och, misschien kom ik wel. Ligt er helemaal aan hoe het met mijn oog verder gaat.

NICO: Je eet toch niet met je ogen.

JOHN: Kerst is pas aan het eind van de week. Ik eh... laat 't je wel weten.

NICO: Ik mocht geen 'nee' van haar aanvaarden. Je weet hoe ze is. Zo ongedurig als de pest. Als jij er met kerst niet bent gaat ze de hele dag op mij lopen vitten.

JOHN: Nou, zeg maar tegen Truus dat ik voor 95% kom. Nogmaals, ik weet niet hoe 't met m'n oog gaat. Zeg haar maar, dat alles daar vanaf hangt.

NICO: Als ze over je oog hoort komt ze je onmiddellijk verzorgen.

JOHN: *(kijkt Nico geschrokken aan)* Je gaat het haar toch niet vertellen hè? Je verzint maar iets anders.

NICO: Ik ben niet zo goed in verzinnen. Zal ik gewoon zeggen dat je komt?

JOHN: *(deurbel)* 't Wordt druk vanavond. *(staat op)*

NICO: Verwacht je bezoek?

JOHN: Niet dat ik weet. *(af)*

NICO: *(pakt een nieuw koekje. In één keer in zijn mond. de deksel legt hij weer op tafel. Hij hoort stemmen in de hal en loopt naar de haldeur. Botst zodoende bijna op Hilde)*

HILDE: *(op. gekleed in een mooi winters mantelpakje en een jas, met cape. Bijpassende hoed of (als haar dat goed staat) een bontmuts. in haar hand heeft ze een paraplu. Schoudertas om. Tegen nico met een zacht kort lachje) Oei... daar botsten wij bijna op elkaar. (tegen John die tegelijk met haar is binnengekomen) Is dit een vriend van u?*

JOHN: Dit is Nico.

HILDE: *(drukt nico zijn hand) Aangenaam. (tot John) Ik kom ongelegen zie ik?*

NICO: Zeg... wacht-es even. Bent u die dame van de ijskast?

JOHN: *(er snel vlak bovenop) Nee, u komt niet ongelegen. (kijkt Nico doordringend aan) Mijn vriend wilde net weggaan. (met een doordringende klank in zijn stem) Nietwaar Nico?*

NICO: Hè?... Ja. Ja, ik wilde net weggaan. Ik kwam alleen maar even om te vragen of hij eh... *(weggooi-handgebaar)* Een veel te lang verhaal...

JOHN: Inderdaad. Ik denk ook niet dat mevrouw daarin geïnteresseerd is, jongen. *(duwt hem de hal in. Samen af. Zijn hoofd weer naar binnen)* Gaat u zitten. O nee, u heeft u jas nog aan. Jij komt er wel uit hè, Nico? *(geeft Nico een flinke duw de hal in)* geeft uw jas maar aan mij. *(pakt de paraplu en de jas aan)* Gaat u zitten. En kijk alstublieft niet naar de rommel.

NICO: *(hoofd om de deur)* Nou, dan ga ik maar. Jij laat me wel weten of je wel of niet komt, hè?

JOHN: *(terwijl hij naar de deur loopt)* Ja, maak jij je nou om mij maar geen zorgen, hè. *(samen af)*

HILDE: *(kijkt rond. Loopt naar de pick-up en haalt er de arm af en legt die voorzichtig op het haakje. Dan ziet ze de vishengel en glimlacht terwijl ze hem in haar hand neemt)*

JOHN: *(op. heeft een ouderwetse, maar mooie kop en schotel in zijn hand. Hij ziet Hilde met de hengel in haar hand en grijnst)* Ja, die staat in de kamer, omdat m'n lijn in de knoop zat. Maar die heb ik er vanmiddag uitgehaald.

HILDE: Houdt u van vissen?

JOHN: Vissen is 'n passie van me.

HILDE: Heb ik als kind één keer gedaan. Daarna nooit meer.

JOHN: Jammer. Van vissen kom je tot rust.

HILDE: *(zachtjes lachend)* O, dan moet ik het zeker eens gaan doen.

JOHN: U wilt vast en zeker wel koffie.

HILDE: O ja, lekker. Leuke kamer heeft u... Gezellig ook. *(gaat in een fauteuil zitten)*

JOHN: Ja, maar ik mag 'm wel 'ns opruimen. Die boeken daar staan er al een week.

HILDE: Rommelige kamers zijn altijd gezellig. *(John zet de koffie voor haar op de tafel neer)* Dank u. *(houdt haar de koektrommel voor)* O, lekker. *(pakt een koekje en legt die op haar schoteltje)*

JOHN: *(als Hilde drinkt)* Is hij niet te sterk? *(gaat op de bank zitten)* Ik hou namelijk van sterke koffie.

HILDE: Hij is precies goed. Hoe is het met uw oog?

JOHN: O, dat gaat wel weer. Die pijnstillers heeft vannacht goed geholpen. Kwam u... daarvoor langs? Ik bedoel...

HILDE: Ik was in de buurt, dus ik dacht, eh...

JOHN: *(grijnzend)* Ik ga die arme ouwe zwerver eens 'n bezoekje brengen.

HILDE: *(zachtjes lachend)* Nou, arme oude zwerver. Zo oud bent u toch niet.

JOHN: Wel, als u mij met u blijft aanspreken.

HILDE: *(zachtjes lachend)* Maar dat doe jij ook. Ik heet Hildegard, maar mijn vrienden noemen me Hilde.

JOHN: *(Geamuseerd)* O, dan moet ik u zeker Hildegard noemen?

HILDE: *(ernstig)* Nee, Hilde alsjeblieft... *(kort lachje)* O, je maakte een grapje. En hoe heet jij?

JOHN: John. *(grijnzend)* Maar mijn vrienden noemen me John.

HILDE: *(schiets in de lach)* Ik merk dat het echt een stuk beter met je gaat. Daar ben ik blij om. Prettig met je kennis te maken, John. En ik moet je nog iets vertellen. Ik heb een koelkast voor je gekocht.

JOHN: O...

HILDE: Ja, jij hebt al die klappen gehad, omdat je mij hielp. Als énige. Al die anderen bleven alleen maar toekijken. Ik ben hem vanmiddag meteen voor je gaan kopen. *(ze zet de kop en schotel op tafel en haalt haar portefeuille uit haar tas)* ik ga je de koopbon geven. *(haalt de bon uit de portefeuille en legt hem voor hem neer op de salontafel)* Alsjeblieft. Ik heb met de manager van de winkel afgesproken dat je hem eerst komt bekijken en als je hem niet bevalt mocht je een ander uitkiezen. Hij heeft me ook beloofd 'm bij je thuis te bezorgen.

JOHN: *(zit haar een beetje geamuseerd aan te kijken)* Ben jij altijd zo drastisch in dit soort dingen?

HILDE: *(met een brede glimlach)* Altijd. Dat is mijn tweede natuur.

JOHN: Nou, dank je wel. Mijn oude doet helemaal niks meer. Maar dat is niet vreemd want die heb ik al 12 jaar.

HILDE: Twáálf jaar? En hij heeft het al die jaren gedaan?

JOHN: *(grijnzend)* Ja, machines hebben nog nooit een hekel aan me gehad.

HILDE: Nou dat is bij mij heel anders. De mijne houden er soms na een maand al mee op.

JOHN: Wilt u nog koffie?

HILDE: *(zachtjes lachend)* Nu zeg je weer u.

JOHN: Ja, vrouwen die mij dingen geven maken me altijd nerveus.

HILDE: *(lacht schaterend. Kijkt John aan, die haar verbaast aankijkt. Nog een beetje nalachend)* Neem me alsjeblieft niet kwalijk, maar de manier waarop je dat zei. *(lacht nog wat na)* Vanmiddag had ik nog een rotbui, maar die is nu helemaal over.

JOHN: *(kijkt haar grijnzend aan)* Wil je nou nog koffie? Of heb je liever wat anders?

HILDE: *(kijkt op haar horloge)*

JOHN: Moet je weg?

HILDE: Nee. Ik kijk op mijn horloge, omdat ik voor achten 's avonds nooit sterke drank neem. Maar het is alweer ver over achten. Doe voor mij maar 'n, eh... wat heb je in huis?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto